

Elmennek hát a játszótársak

Tegnap hallottam halálhírét.
Megfoghatatlan távolság satuba fogta szívemet.
Idegen világ; egykori ifjú lelkesedések,
hitek és vágyakozások,
remélt és valós sikerek, önfejű konokság,
maroknyi remény – már csak a nyugalom.
Elmennek hát a játszótársak,
és a csend egyre hangosabb.
Amott a réten,
a mezsgye két oldalán,
gyerekek játszanak.
"Gólya, gólya, gilice,
mitől véres a lábad?"
Körbefutják a világot.
A jövő zsoldosai.
Vágyakozásai.
Reményei.
Szerelmei.
Halálai.

Szemek a láncban.

Amen.